

Tuần Báo Vô Vi

27 tháng 2 năm 2011

Số 18

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tình Thầy Tận Độ
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thể giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Chơn lý là gì ?
- 2) Chung vui với Bé có ích gì không ?
- 3) Người tu không có lập trường rõ rệt thì sao ?
- 4) Nghiệp duyên đến với Bé, Bé có giải không ?
- 5) Qua cuộc thăm viếng bạn đạo Troyes, Bé thấy có gì khác lạ không ?
- 6) Còn việc xuất hồn xuất vía thì sao ?
- 7) Sự nhớ nhung thồn thức thâu đêm thì phải làm sao ?
- 8) Hương đăng là gì ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 28 tháng 08 năm 1992 1) Hỏi : Chơn lý là gì ? Đáp : Thừa, chơn lý là sự thật hướng về tâm linh của chính họ, họ sung sướng được tự ngộ tự giác thay vì mờ ảo, thiếu thực hành chơn tâm không phát triển.	Ngày 28 tháng 08 năm 1992 2) Hỏi : Chung vui với Bé có ích gì không ? Đáp : Thừa, có ích về chiều hướng tâm linh tự thức thay vì phạm tâm lợi dụng. Kệ : Tâm linh nguyên lý hiện vô cùng Thức giác tâm tư triển đại hùng Sống động trong lòng tâm tự giải Có không, không có vẫn khoan dung.
Ngày 29 tháng 08 năm 1992 3) Hỏi : Người tu không có lập trường rõ rệt thì sao ? Đáp : Thừa, người tu không có lập trường rõ rệt, thì phải hướng về con đường dục thay vì hướng thượng, càng ngày càng tăm tối thêm. Hướng ngoại tranh chấp mất nghiêm luật mà không hay, gia đình ly tán và bất ổn, khổ tâm, dục tánh càng ngày càng bành trướng, nghiệp chướng lại càng gia tăng, bán sự thông minh của chính mình mà ăn, dần dần sẽ mất hết linh khí, quên Trời Phật, cuộc sống thơ mộng bấp bênh, giác không giác và mê không mê, lúc vui lúc buồn, chính mình cũng không giải thích được, vòm Trời trong tâm càng đen tối. Kệ : Tội nghiệp nhơn sinh tự tạo đàng U mê động loạn phá tâm an Gánh khổ không hay tăng tự ái Tâm mê trần tục tự bâng hoàng.	Ngày 30 tháng 08 năm 1992 4) Hỏi : Nghiệp duyên đến với Bé, Bé có giải không? Đáp : Thừa, nghiệp duyên đến với Bé, Bé phải nhịn nhục, phân giải rõ rệt, để cho đối phương tự thức, nó cũng là một kỳ công cho người thanh tịnh, được nêu lên sự từ bi sẵn có và thức hòa đồng càng ngày càng tăng. Người chơn tu phải thực hành nhiều hơn, khác hơn những thiêng liêng từ cội âm nhập xác, xưng danh đề nên đối phương, nhưng không giúp được đối phương khêu dậy tự lực và tiến hóa. Kệ : Phân giải đuôi đầu ý độ tha Tâm thân thanh nhẹ lý chan hòa Đạo đời quy hội chung hành tiến Điều luyện tự minh tự thật tha.
Ngày 31 tháng 08 năm 1992 5) Hỏi : Qua cuộc thăm viếng bạn đạo Troyes, Bé thấy có gì khác lạ không ? Đáp : Thừa, giữa bạn đạo Troyes và Paris rất quý mến nhau và có một ý lực muốn tự tu đứng đắn hơn, không chấp nhận tà ý dị biệt, vẫn thương yêu những người tự giác và giác tha, luôn luôn muốn tương ngộ những người thực hành chơn pháp. Về phần Bé thì chỉ biết đóng góp phần khả năng sẵn có của Bé mà thôi, khuyên mọi người cố gắng thực hiện cho kỳ được sự thanh nhẹ của tâm thân.	Ngày 31 tháng 08 năm 1992 6) Hỏi : Còn việc xuất hồn xuất vía thì sao ? Đáp : Thừa, hành đến thanh nhẹ, thì việc xuất hồn xuất vía đương nhiên phải có. Kệ : Thực hành hướng thiện thức tâm giao Giải mở yên vui tự bước vào Chơn pháp thực hành tùy duyên thức Cảm thông đời đạo chẳng phân màu.

Ngày 01 tháng 09 năm 1992 7) Hỏi : <i>Sự nhớ nhung thôn thức thấu đêm thì phải làm sao ?</i> Đáp : Thưa, sự nhớ nhung khêu dậy tình thương yêu vô bờ bến là cơ hội đánh thức tâm từ bi. Vậy ta nên thức giấc và thực hành pháp môn liên tục và đứng đắn hơn, nhiên hậu mới khai triển được hương đăng sẵn có.	Ngày 01 tháng 09 năm 1992 8) Hỏi : <i>Hương đăng là gì ?</i> Đáp : Thưa, hương đăng là tâm linh hướng thượng và tự nó bừng sáng trong nội tâm, chỉ có thực tâm thực hành thì mới có, ngược lại, dùng lý thuyết suông thì tự che lấp sự sáng suốt biến thành bơ vơ và không lối thoát. Kệ: Khổ cảnh trần gian gieo não phiền Thực hành chơn pháp đạt triền miên Khai thông tâm đạo tùy duyên phước Lập hạnh bình tâm sống sống yên.

Vận Chuyển Cơ Hình (tiếp theo)

...
Cho nên, phải tu để thấy. Tu là phải ý thức, phải sửa tâm sửa tánh, cái đó quan trọng. Chớ tu, nói tu tới giờ, ngồi thiền hai ba tiếng có ăn chung vì đâu. Ở trong này tâm tánh không chịu sửa, ý chí không có gom để tiến giải lên trên, và không hiểu nguyên năng của mọi sự việc thì có ngồi một ngày một đêm cũng như cục đá mà thôi, nó không có tiến hóa nổi.

Bởi vì, chúng ta tu, tại sao chúng ta kèm bắt nó ngồi đó để thiền? Ngồi đó là để từ cái trước tới cái thanh. Mà khi đạt cái thanh rồi, cái thanh phải chuyển hóa làm việc để cứu rồi cái trước tiến tới cái thanh nữa, nó nhiều công chuyện lắm. Cho nên khi ta thiền rồi, rõ rồi hiểu rồi thì cái thiền đối với người ta không phải ngồi thiền, đứng thiền, nói thiền, nghe cũng thiền.

Cho nên, khi người ta hỏi, mình phải trả lời sáng suốt. Trong lúc ăn mình cũng thiền, lúc ăn mình thấy rõ từ hạt gạo, từ ánh sáng của hạt gạo mình thấy rõ. À! Thực phẩm này kia, kia nọ cũng thấy rõ, chuyển hóa mình thấy rõ tất cả đều là điện. Đó là chúng ta khi đi, đứng, ngồi, nằm đều ở trong thiền triền miên. Cái lúc đó không phải tới giờ ngồi mới là thiền, học tới vậy. Chớ không phải nói tôi ngồi, ngồi đó là sơ đẳng thôi. À! Đi tới trung đẳng là sửa tâm sửa tánh rồi, tới thượng đẳng rồi là triền miên, không có giờ nào không thiền. Thành ra không cần thiền nữa, lúc đó ta không cần ngồi nữa nhưng mà ta thiền, trí tuệ vẫn thông minh, vẫn thấy rõ chơn lý, bất cứ nghịch cảnh nào đi đến người ta chấp nhận và thấy rõ chơn lý, thấy tình thương của Trời Phật đưa đến cho họ và họ sẽ tiến hóa thì họ đâu có ngăn bất cứ cái gì khó khăn. Nhưng mà cái tình thương và đạo đức họ và sự sáng suốt thanh điện của họ hóa giải bớt phần ô trước của căn khôn vũ trụ cũng như trong tiêu thiên địa họ, họ đã đóng góp nhưng mà không có tính toán, thấy không? Người tu nó có giá trị ở chỗ đó.

Còn tu mà nói rằng: Khi tôi muốn tu tôi muốn gặp Thượng Đế, tôi phải hy sinh. Hy sinh cái gì? Hy sinh từ miếng ăn, hy sinh của cải, hy sinh cái đó không phải cái hy sinh. Khi tôi muốn gặp Thượng Đế, khi tôi muốn biết được một vị Phật, tôi muốn thấy sự thanh cao kính mến của tôi, tôi phải diệt cái

tham, không nên dùng chữ hy sinh. Hy sinh là sao? Là tham, tôi tham sanh quý tử, tôi mới dùng cái hy sinh cũng còn tham. Mà tôi diệt được cái tham, tôi cần gì phải dùng chữ hy sinh.

À! Hồi nãy anh tu, anh muốn gần Chúa anh phải hy sinh, hy sinh vợ, hy sinh con. Anh tham dục anh mới cưới vợ chớ, anh tham độc tài anh mới không chế người đó là con chớ. Còn nếu mà anh không có độc tài thì anh và nó bình đẳng xây dựng ở thế gian, anh diệt được, anh minh lý rồi. Anh thấy cái dục của anh chỉ giúp cho vợ anh một giai đoạn nào đó rồi không kết quả gì đâu hết, nhưng mà anh tiến vượt lên trên để hòa đồng với các giới thì anh minh cái dục rồi anh mới diệt được cái tham, thấy không? Còn người đời, người ta phải hy sinh tình dục. Cái đó là kẹt nữa; còn tham, hy sinh gì đâu? Ngoài khả năng anh không làm được mà làm sao anh hy sinh? Anh làm trong khả năng của anh thôi. Rồi anh lấy chữ hy sinh anh che chở cho tham lam đó, thấy chưa? (Thầy cười).

Cho nên, nhiều người còn bị kẹt nhiều trong lãnh vực tôn giáo đã bị kẹt vì hy sinh. Tôi hy sinh cả cuộc đời, tôi đi làm một linh mục không vợ không con, tôi hy sinh. Không phải, sai rồi. Cái đó không phải tính về hy sinh, nếu mà dùng chữ hy sinh là còn tính toán. Tôi thấy rõ được lòng tham của tôi rồi và tôi chuyển cái tham này đi tới cái đại tham không động. Đó! Mới là đúng hơn. Đừng dùng chữ hy sinh là kể lể với Chúa và người đời, không bao giờ thành công. Chữ hy sinh mà bị lầm lạc mãi, tu không thành. (Thầy cười).

Hồi nào giờ, anh đi nghe pháp không có ai dám phá cái chữ đó nhưng mà tôi thấy rõ rằng họ đang sai ở chỗ đó. Họ tính toán với Trời đất, họ mới dùng hy sinh, tính toán với nhân quần họ mới dùng hy sinh. Còn họ chấp nhận họ là một người tham mà chuyển hóa cái tham đi tới đại tham, vô cực tham, không còn tham nữa, đúng hơn. Bởi vì ở trong cái hành, hành sự thấy sự, tiến giải thông minh. Còn không có hành sự đâu có thấy sự, ngồi đó nói dóc, nói tôi hy sinh đâu có làm được cái gì cho nhân quần đâu mà hy sinh, thấy không? Thành ra, những vị đó cũng lần quần và kẹt ở trong khổ tâm mà thôi. Không có tự giải được! Còn cái chúng ta thấy lười thôi, lười thôi

ngày đêm làm như vậy mà giải được hết. Bởi vì, nó biết nó tham, nó biết nó ngu, nó biết nó sai, ai cũng tốt hết, nó chỉ học của tất cả mọi người. Đó! Nó là một Mô Ni Châu tiến hóa. Nó được nhiều cặp mắt chiếu rọi cho nó, nó được nhiều thanh điện Đông Nam, Tây Nam, Đông Bắc, Tây Bắc phối hợp và chiếu hóa cho nó, nếu nó chịu sửa sai và nó nhìn nhận nó là học trò của mọi giới. Nó tiến hóa lạ hơn nó là ông thầy, thấy không? Đâu có ai hiểu được hết được, ngoài đấng tạo hóa không có ai hiểu hết được, thấy không? Mà mình lãnh chức là không được, thấy chưa? không có chức, có bạn để xây dựng học hỏi. Chúng ta phải bằng lòng chấp nhận học hỏi nơi mọi người, không nên nói tôi dạy mọi người, dạy mọi người là sai. Bởi vì, cần khôn vũ trụ đang dạy chúng ta, chúng ta học chưa hết làm sao chúng ta đi dạy người khác. Cần khôn vũ trụ là cái gì? Nhờ nhân quần ở đây chứng minh thì nhân quần ở xung quanh ngồi ở đây đều là dạy cái người nào mà lưu ý tới. Người nào được lưu ý tới thanh điện thì bên trên chuyển hóa dạy tất cả và chúng ta đồng học đồng tiến, thấy sự công bằng rõ rệt, thấy sự tình thương đạo đức cao cả phân minh, không có ở chỗ eo hẹp nữa, nhưng mà không ai lợi dụng cái đó được. Lợi dụng cái đó là bị hạ liên, hư không đem tới đó là thấy người đó lợi dụng rồi, thấy chưa?

Bạn đạo: Thưa ông Tám, phá chấp cái này, cho con hỏi trạng thái nó xảy ra như vậy đó có tội lỗi, hay là có hại cái gì không? Trong cái lúc mà làm pháp luân đó thì tôi thấy nó có sự hút ... (nghe không rõ). Có hai lần tôi đạt được cái trạng thái mà như Tây họ kêu là extase⁽¹⁾ trạng thái không dám nói chuyện cực lạc nhưng mà cái lạc này nó trên cái lạc thường của đời sống vợ chồng nữa. Thì tôi không hiểu đó là cơ học bản thể, hay đó là một cái giao cảm giữa âm dương trong nội điện, trong cái điện của mình giữa giao cảm âm dương.

Thầy: Đó là giao cảm âm dương của hai luồng điện, hai cái xuất điểm nó tìm một cái giao điểm, nó lạc quan ở trong chỗ đó và cái tùy não của mình được bồi dưỡng thêm. Mình làm pháp luân đúng nó bồi dưỡng thêm, nó làm cho đầu óc mình khoan khoái và nhẹ nhàng trong giờ phút đó. Đó! Cái tùy não là cái chất tinh nó đem lên trên óc. Hồi xưa mấy ông tu, ông nói cất thuốc, đó là vị thuốc bổ mình đã được cất thì lần lần nó chuyển hóa xuống nước miếng ngọt để mình uống Ma La Mật Đa nhẹ. Đó! Còn cái khoái lạc kia, là hai cái dung điểm, hai cái

xuất điểm của âm dương đó tìm được một cái giao điểm khoan khoái trong giờ phút đó, nhẹ nhàng.

Bạn đạo: Cái đó là tại khi nó bị đi xuống dưới rún ... (nghe không rõ).

Thầy: Không. Bởi vì nó rút nó chuyển, nó tự phá chỗ đó rồi, nó chuyển phá chỗ đó rồi, nó mới xông pha đằng sau cái thân, rồi từ cái thân, hai cái nó hợp nhất rồi nó hút lên trên đồng một nhịp, nó khỏe lắm.

Bạn đạo: Tôi có một cảm tưởng chưa dám nói cực lạc nhưng mà hoan lạc.

Thầy: Sung sướng, sung sướng lắm!

Bạn đạo: Tôi có sợ vì nghe ông Tám dặn là đừng bao giờ nghĩ tới dưới rún. Tôi sợ có lẽ khi làm pháp luân thì nó có hút cái tinh ở dưới lên hay không?

Thầy: Mình không có nghĩ, mình cứ ngó. Bởi vì nếu mà anh nghĩ dưới rún, nó không có rút lên chỗ này. Tại anh nghĩ trên này nhưng mà dưới này nó chuyển hóa, ở dưới này nó tương ứng nó chuyển hóa lên trên thôi chứ không phải mình nghĩ, đừng có tưởng sai lầm là mình nghĩ, dưới nó tương ứng và nó chuyển hóa thôi. Còn cái nghĩ mình ở trên đỉnh đầu, nó mới rút.

Bạn đạo: Như vậy, tôi mới thấy cái tương đồng giữa mấy bà mẹ, họ tu trong các dòng tu, họ cũng trẻ lâu rồi, họ cũng hồng hào này khác, cho nên họ cũng đạt được như vậy.

Thầy: Cái pháp chúng ta tu sau này hôn với vía nó cũng vậy hà, nó cũng âm dương vợ chồng, mà rồi sáng nó tươi tắn, nó khỏe người hơn.

Bạn đạo: Cái đó là vì hồi này ông Tám có nói tới một giai đoạn ... (nghe không rõ). Cái bản thể nó gồm có điện âm và điện dương.

Thầy: Có, bởi vì cái điện âm sau này anh đi lên cao thì ban đầu đi chơi thì cái dương đi trước, cái âm phò đằng sau. Nhưng mà sau này được lên trên giới thanh thì nó ở phía sau cái này adapter⁽²⁾ bên trong cái thân này, chỉ có một không có hai người nữa, mà còn hai người là còn ở dưới này. Mà lên trên kia nó nhập vô một rồi, chỉ có một thôi, không có hai người nữa, thì lúc đó nó mới thấy hào quang của nó và nó thấy chơn lý. Cũng như tôi bây giờ chẳng hạn tôi không có đi hai người nữa. Hồi trước, cái gì cũng hai người bây giờ không có nữa, nó nhẹ ở chỗ đó và nước miếng nó ngọt cả ngày.

Bạn đạo: Dạ đúng, cái đó thì có vì thế này tôi thưa với ông Tám, tôi không có nguyện ăn chay mà gần ba tháng này mấy cháu nó cứ cho tôi ăn cơm với chuối, với thơm không mà tôi chịu được. Không

¹ Extase: mê ly, ngây ngất, xuất thần (nhập định).

² Adapter: làm cho thích hợp.

những chịu được mà bây giờ gần như thích nữa. Vì khi nhai đó, hồi trước tôi nhai tôi không có trộn được nước miếng, mà bây giờ ăn vậy nhưng mà nó trộn được nước miếng, mình thấy ngọt. Tôi không có nguyện, gặp phở tôi ăn phở.

Thầy: Thì chay mặn nó cũng trước mà thôi, ăn thua mình hành, mình đã có hành là được rồi. Còn chay mặn nó cũng là trước thôi, ăn cái gì cái rau cái củ nó cũng trước, vô anh không có lọc nó cũng trước hà, ăn cơm ăn gạo mà không lọc nó cũng trước, thấy chưa? Trừ phi dẹp hết chỉ ăn thanh khí điển thôi, lúc đó nó mới hết trước. Đó! Cái cơ thể hết trước. Khi mà cơ thể hết trước đó là Tiên thể rồi, nhưng mà giai đoạn này chưa luyện được. Bởi vì, vũ trụ cần khôn nó còn trần trước quá, mình luyện đây nó vật cái nhào. Nó thay đổi một chút mình luyện được, thấy không?

Cái quả địa cầu này sẽ thay đổi cái thanh khí nó thay đổi, thời tiết nó thay đổi, nghĩa là Việt Nam sau này nó có cái mùa mát mát, mát mát ẩm ẩm, mát mát ẩm ẩm, chứ không có cái vụ lạnh nóng nhiều không có nữa. Sau bên này nó sẽ thay đổi, càng ngày càng thấy thay đổi rồi. Thời tiết bây giờ chúng ta thấy thay đổi, mà nó thay đổi bên ngoài rồi thì bên trong chúng ta dễ chịu. Bởi vì, cái bản thể chúng ta hòa đồng với cần khôn vũ trụ. Mà chỗ đó được thay đổi tốt thì cơ thể nó sẽ tốt và nó sẽ dễ dãi hơn, lúc đó chúng ta ăn ít nhưng mà không mệt, không ăn cũng không mệt là được ăn cái phần khác.

Bạn đạo: Ông Tám dạy cái đó thì giống như có một thời gian ở Ấn Độ đó mà ở dãy Hy Mã Lạp Sơn ở Nepal, người ta đắc đạo nhiều hơn.

Thầy: Đó! Nhờ không khí. Bởi vì cái bản thể cái đó không có thể nói đắc đạo. Họ luyện thành Tiên thể. Bây giờ, nhiều cái xác cũng mấy ngàn năm cũng còn vậy, họ luyện thành Tiên thể, vẫn sống vậy, nhưng mà họ đâu cần thiết ăn uống, nấu nướng như mình. Không có, thấy không? Nhưng mà bây giờ chúng ta không được, chưa được. Sau này, không khí nó thay đổi, hay là có một chỗ nào chúng ta có thể đi được đi tới đó luyện cũng được, mà nó không còn ăn khói, ăn đồ nóng, đồ nấu nữa, không có nữa.

Bạn đạo: Thưa ông Tám, con ngồi pháp luân thấy nó có những cảm giác đó và nhiều khi thiền cũng có cảm giác đó....

Thầy: Cảm giác gì?

Bạn đạo: Cảm giác là như mình thấy mình lâng lâng, sướng.

Thầy: Đó! Nhẹ nhàng đó, sung sướng đó. Hai cái xuất điểm nó tìm được giao điểm được rồi, nó thấy nó sung sướng ghê lắm.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 18/12/1977)

Thông Báo Của Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

Ban Tổ Chức Du Hành Đạo Pháp xin thông báo các tin tức về Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011 tại Siem Reap như sau:

1. Xe bus:

Ban Tổ Chức dự định sẽ có các chuyến xe bus trước và sau ngày Đại Hội. Bạn đạo tham dự Đại Hội ghi danh xe bus một hoặc hai chiều xin vui lòng chọn ngày đi và (hoặc) về và gửi cho chúng tôi trước ngày **30/3/2011** để chúng tôi lập danh sách và đặt xe bus.

Các chuyến bus như sau:

- Trước Đại Hội: ngày **19/9** và ngày **20/9**.
- Sau Đại Hội: ngày **25/9** và ngày **26/9**.

Vào các ngày khác nếu số bạn đạo ghi tên cho xe bus không đủ túc số thì BTC sẽ mua vé riêng cho bạn đạo đi chung với hành khách thường của xe bus hoặc bạn đạo sẽ tự túc phương tiện đến trước hoặc về sau Đại Hội.

Ban Tổ Chức sẽ thông báo các chi tiết rõ ràng hơn trong thời gian tới đến các bạn đạo ghi tên xe bus qua BTC.

2. Chiếu khán:

Chúng tôi xin thông báo lại là bạn đạo ngoại quốc dự định về thăm thân nhân tại Việt Nam trước khi qua dự Đại Hội thì nhớ xin hai chiếu khán:

- Chiếu khán vào Việt Nam: **Chiếu khán ra vào Việt Nam nhiều lần (Multiple Entry)**. Nếu chỉ xin một lần thì khi trở về lại Việt Nam sau Đại Hội bạn đạo sẽ bị đóng thêm tiền chiếu khán mới và sẽ mắc hơn lúc xin khi mua vé máy bay.
- Chiếu khán vào Cambodia: Bạn đạo vào Cambodia có thể xin chiếu khán trực tiếp tại phi trường Siem Reap hoặc qua đường bộ tại biên giới Mộc Bài – Bavet. Chiếu khán có hiệu lực trong vòng 30 ngày kể từ ngày cấp, không phải là ngày vào Cambodia. Nếu ở quá thời hạn 30 ngày thì sẽ phải trả thêm 25 \$US cho thêm 30 ngày nữa. Quý bạn cần phải có các giấy tờ sau:
  - 1 bản photocopy của sổ thông hành (passport).
  - 1 tấm hình (3 x 4 cm) hoặc (2” x 2”).
  - 20 \$US tiền mặt cho lệ phí chiếu khán (trả thẳng cho nhân viên di trú cấp chiếu khán).
- Bạn đạo ngoại quốc qua dự Đại Hội tại Siem Reap không về Việt Nam thì chỉ cần xin chiếu khán ở mục b) nêu trên tại phi trường.
- Bạn đạo Việt Nam vào Cambodia cần có sổ thông hành/hộ chiếu nhưng không cần phải xin chiếu khán.

3. Quý bạn đạo dự định tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011, xin vui lòng ghi danh sớm với chúng tôi để được ưu tiên giữ phòng Deluxe.

4. Phiếu Ghi Danh Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011 được kèm theo đây hoặc lấy xuống từ website: www.voviphatphap.org

5. Xin quý bạn giúp chuyển email hoặc thông báo các thông tin này đến các bạn đạo vùng mình.

Chân thành cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Kính thư,

Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

voviduahanhdaophap@gmail.com

SINH HOẠT ĐẦU NĂM

Bạn Đạo Cà Mau hân hoan đón tiếp đạo hữu Lê Cảnh Từ VK/ĐQ đến viếng thăm. Sẵn dịp khai trương sinh hoạt đầu năm luôn. Đúng boong ngày mừng 9 tháng giêng là ngày vía Ngọc Hoàng, 9 nút, con số 9 rất tốt, một kỷ niệm khó quên.

Khai mạc lúc 10h bế mạc lúc 15h, ai về thì về, ai ở thì, ở lại tiếp tục đàm đạo đến 22h.

Như thường lệ, đến giờ Ngọ chung thiên ở lầu 3 gia Phúc (nhà thơ Phúc Tâm), không khí thoải mái trang nghiêm và thanh tịnh.

“ Uống nước nhớ nguồn,
Tôn Sư trọng Đạo”

Cùng nhau hướng tâm tạ ơn Thầy Tổ ban cho thiên sinh một pháp tu hy hữu thật tuyệt vời.

Xả thiên xong, bắt đầu giao lưu học hỏi, ẩm thực chay, tráng miệng bánh kem sinh nhật, có đề thơ VV do ái nữ Văn Phong làm rất khéo và ngon.

Có hai má con, Di hai má cô Ngọc Mai, 79 tuổi ngồi thiên dẻo dai, rất giỏi. Cô Ngọc Mai chung lo 12 kg Sầu Riêng Thái Lan đặc biệt, hột lép, béo, ngọt đậm đà tình thương.

Được chụp hình lưu niệm và thưởng thức chương trình văn nghệ VV không có đạo diễn, cây nhà lá vườn, ngẫu hứng xung phong lên cống hiến giúp vui như: Thiên ca, tân cổ nhạc giao duyên, ngâm thơ Đức Thầy.

Có bà xã PT mới xuất hiện, ca nhạc, ca cổ bài “ Nhớ ơn Thầy ” do thi sĩ Thiên Tâm - MVC sáng tác rất hay, ca đúng nhịp xuống giọng êm rất mùi. Vợ chồng PT đồng tu.

Bầu không khí thanh nhẹ cởi mở, vui tươi hồn nhiên tự nhiên trong ý thức tĩnh lặng.

Trọng tâm ôn lại lời Đ.Thầy dạy: “ Hòa là đề thi ”, phải thương yêu đoàn kết, sách tấn tu hành, mặc dù mồ côi Thầy Tổ còn có bạn đạo, đừng có lo, BĐ đông lắm, rất tuyệt vời, hãy yên trí Thầy Tổ đã truyền nghề (TU) xong rồi mới ra đi.

Được pháp báu ráng tu để hiện đời giải thoát, chắt phác, thực tâm, vừa lo tu, vừa lo hành đạo, tùy duyên, để thực hiện được những hoài bão mà Đ.Thầy hằng mong muốn, cứu độ quần sanh thoát cảnh trầm luân bể khổ.

So ra 2009 lúc Đ.Thầy còn tại thế đến nay, nói chung BĐ Năm Châu Thế Giới đạt chuẩn phát triển mở mang đạo pháp. Nói riêng CM cũng đồng hành phát triển tâm linh khả quan hơn ngày xưa rất nhiều. Từ chỗ bất hòa, chia rẽ trầm trọng, ngày nay đã được hóa giải kịp thời, mới phù hợp Kỷ Nguyên Di Lạc.

VVCM được bền vững là nhờ công đức lớn lao của nhiều BĐ chung lo, dẫn thân phục vụ hết mình, vô quái ngại, lèo lái con thuyền VVCM càng ngày càng hưng thịnh tươi sáng hơn.

Nhiều tay vỗ nên kêu là vậy !

CM đặc biệt có gánh gia đình B₅ Tung, gần 20 người công phu xuất sắc luôn, dưới sự hướng dẫn của PT có trên 12 năm.

Thuở sơ khai, CM mới có Pháp Lý Vô Vi, trước nhiều năm 1975, chỗ dựa tinh thần đầu tiên nhờ gánh ba chị em gái nhà họ Lý đồng tu, sống độc thân: Lý Thị Hai, Lý Nguyệt Bạch, Lý Nguyệt Minh phát tâm công quả phục vụ VV, hạnh tâm không đáng được nêu gương tốt. Vì thế BĐCM thường hay nhắc nhở và nhớ ơn ba chị rất nhiều.

Sau khi các bạn về Sài Gòn ở rồi, đoàn hậu tấn tiếp tục hành đạo cho đến ngày hôm nay.

Buổi sinh hoạt có chú Từ tăng thêm phần long trọng, hào hứng, gây phấn chấn, tinh tấn tu hành. Chú đã thể hiện được với cái tên mà Bê Trên đã ban cho. **TU** ái yêu thương xây dựng, tứ hải vai huynh đệ xem nhau như con một nhà. **TU** bi giúp đỡ mọi người. Hiền **TU** nhã nhặn khiêm tốn. Nên BĐCM có cảm tình và ái mộ, mong gặp lại chú lần nữa. Hạnh đức của chú đáng được nêu gương tốt đấy!

Chú Từ tốt bụng san sẻ lại những điều hiểu biết, kinh nghiệm tu học, khi xưa có duyên may học trực tiếp nơi Đ.Thầy, đại khái như :

1. Khi ăn, không nên nói chuyện, giữ khí âm dương dễ tiêu hóa, vừa ăn vừa nói, mất hết lộc. Ăn uống quá độ gây tác hại cho cơ thể, ngũ tạng làm việc không xuê, quá tải, tiêu vô nhiều, không có sức giải, giải ít hoặc không giải được sẽ sanh bệnh, làm hại cơ tạng, tự hại lấy mình.

2. Nói về ý nghĩa chấn động lực Lục Tự Di Đà, chú Từ nắm tay lại tượng trưng dùi trống, từ từ đưa ra nhẹ nhàng, chậm rãi theo tiếng ngân, âm vang từ tiếng một trong Lục Tự thoát ra, bằng ý lực, mật niệm, chấn động lực cuối cùng đánh vô Ấn Đường - Hỏa Luân Xa, điểm chính giữa hai chân mày, âm thanh như nghe một cái “ ðùng ” vang dội, niệm liên tục như đánh trống đều đều, ðùng ðùng, ðùng ðùng, ðùng ðùng, ... Chấn động lực “Lục Tự”, tạo thành pháp lực nhiệm mầu, làm cho đám lục căn, lục trần nghe khiếp sợ bỏ xấu, sửa tánh thức giác trở về thanh. Vì thế trì niệm LT cần phải có chấn động lực mới có tác dụng mạnh, bằng không kết quả rất ít hoặc không đáng kể. BÐ cần nên lưu ý chỗ này. Trì niệm miên mật đúng như băng niệm Phật của Đ.Thầy sẽ hỗ trợ vấn đề hành pháp công phu sớm đạt kết quả mình mong muốn.

BÐCM chân thành cảm ơn gia chủ PT và chú Lê Cảnh Từ không nề đường xá xa xôi độc hành viếng thăm BÐ, khích lệ tinh thần tu học, tham quan vùng Đất Mũi - miền cuối Việt thân yêu.

Xin kính chúc quý bạn năm mới dồi dào sức khỏe, vạn sự như ý.

Thiết nghĩ Thầy Tổ rất vui, hài lòng có những đệ tử coi được như chúng ta, điều quan trọng, thiện sinh nên cố gắng hành đúng Pháp, đúng tinh thần VV mà Thầy Tổ đã dày công dạy dỗ, ngõ hầu xứng đáng con nhà Phật Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

LÊ quang đạo hữu đến Cà Mau
CẢNH vật mùa xuân vui biết bao
TỪ điển du hành mừng đón tiếp
Viếng thăm ấn tượng đẹp trắng sao
Quý thương Bạn Đạo cùng môn phái
Thầy Tổ đi rồi vẫn cảm giao
Đoàn kết tu hành lo luyện đạo
Cùng nhau phát triển Pháp Thầy trao.

Cà Mau, 12-02-2011

Út Hoa kính bái

HÃY YÊN LÒNG BẠN OI !

Đầu năm Tân Mão vừa qua, trước đó mình có nhờ một cô bạn, nhằm Mừng 4 Tết đến coi chừng nhà giùm vì mình phải đi trực đêm, ở nhà không có ai trông coi mà cơ quan thì không thể nghỉ. Cô bạn nhận lời và nhắn tin là hãy yên lòng.

Yên lòng là sao? Có phải rằng tâm ý vui vẻ đón nhận tình huống tốt với mình, nhưng lỡ những chuyện xảy ra không thuận lợi thì liệu rằng có yên lòng được không?

Nhìn về dĩ vãng, mỗi lúc trôi qua là bấy nhiêu chuyện thăng trầm biến đổi, phải chăng kiếp người chỉ là một khoảng thời gian lảng động trong quá khứ, đồng nghĩa với việc vay trả của một chuỗi dài duyên nghiệp qua luật Trời, sinh tử biệt ly rồi hẹn cùng nhau gặp ở kiếp lai sinh.

Có lúc mình nghĩ, khi làm thân người thì phải lo toan, buồn thương oán hận, khó thể yên lòng được. Không biết ở một cảnh cõi nào đó, ở một khung trời nào đó các vị thiêng liêng đó cóặng yên lòng hay không? Có siêu thoát khỏi cảnh phiền não hay không?

Nhưng yên lòng lại là cái đích đến của người tu, và là hành trang cần thiết phải mang theo để xuyên qua vạn nẻo đường trần, mới hy vọng có cửa bước qua bên kia bờ giác.

Vạn vật trên đời không có gì khơi khơi mà được, phải dày công khổ luyện mới có, cho nên mình phải hàm dưỡng nội tâm cho nóặng yên, khó mà thực hiện nhưng không có nghĩa là không thể.

Muốn ổn định tâm hồn trước tiên mình phải dám đón nhận sự may rủi đến với mình, đồng hành với phương pháp công phu là niềm tin và nghị lực để vượt qua.

Xét cho cùng, cái thuận nghịch này đều đã được Bề Trên lập trình, sắp xếp dựa theo những nhân tố nghiệp lực của mình đã gieo từ tiền kiếp, nó cũng là bài học nhắc nhở mình thông hiểu mở giải để tránh sự sai lầm đáng tiếc về sau.

Cảm ơn cô bạn đã giúp mình vào những ngày Xuân, Tết là ngày cao điểm của sự đoàn tụ gia đình. Cô đã hy sinh phần thời gian đó cho mình. Thật chân thành cảm ơn và cái hạnh đó mình phải gắng học hỏi để thực hiện sau này.

*Bạn ơi xin hãy yên lòng
Mặc cho năm tháng phập phồng khổ đau
Vô vi đã có phép màu
Pháp luân thường chuyển hoá tầu về quê
Lướt tầu qua khỏi cơn mê
Rời xa bối cảnh bộn bề lo toan.*

TG: TSP

THƯỢNG KIẾNG VÔ VI

-Ngày 14/2/2011 (dương lịch) bạn đạo Cà Mau được một điện tín của bạn Việt, Bạc Liêu mời lên chung thiên thượng kiếng.

-Đoàn chúng tôi: Văn Phong, Ngoan, Hưng, gia đình anh Tỷ, và tôi. Tất cả 8 người.

-Khởi hành lúc 7h sáng ngày 17/2 /2011 nhằm ngày rằm tháng giêng âm lịch, dọc đường vì thời gian còn dài đoàn ghé quán võng nghỉ ngơi khoảng 1 tiếng.

-Tiếp tục lên đường đến Bạc Liêu đúng 10h được bạn Việt cho người ra đón về nhà.

-Căn nhà mới xây dựng rất đẹp tọa lạc trên nền đất mới quy hoạch, bên trong khá rộng, chúng tôi ngồi chung quanh chiếc bàn mi-ca trắng cùng 1 bạn đạo Sóc Trăng: anh Dân. Du gia chị Hương, Hà. Phú Lộc, anh Mười Thanh, anh Tông. Bạc Liêu: anh Thanh, bạn Buông, và gia đình bạn Việt tất cả khoảng 20 người.

-Đặc biệt có anh Từ, Đức Quốc, anh là người đề xuất cho bạn Việt thượng kiếng VÔVI.

-Vì đến sớm thừa thời gian, chúng tôi đàm đạo rất vui vẻ. Tánh tôi rất hồn nhiên bốn bề là nhà nói chuyện buông lỏng tự nhiên. Anh Thanh phê bình, tôi cũng phê bình lại, anh và tôi rất vui không tự ái và ngộ nhận được cái sai của chính mình.

-Lâu rồi nay gặp lại anh, trông anh thanh thản nhiều, giữ tâm thanh tịnh rất đáng phục.

-Ý tôi muốn trao đổi trong tinh thần an hòa thiên học, nếu sự an hòa có, sẽ nhận được ban chiếu của bề trên, rất có lợi cho gia đình người thượng kiếng.

-Chương trình chuyên sang văn nghệ, Văn Phong ca 1 bài, bạn Hà ca 1 bài, tuy bạn Hà đã có gia đình nhưng rất e thẹn như trai tân ! Anh Mười Thanh trưởng ban văn nghệ Phú Lộc, tuy anh lớn tuổi nhưng lại có chất giọng

trẻ trung mạnh mẽ hay đáo để không thua gì các nghệ sĩ chuyên nghiệp, bạn đạo ngự ngác hướng nhìn về anh võ tay tán thưởng rất nhiều, nhưng rất tiếc anh chỉ ca 1 bài, và còn 2 bạn đạo Cà Mau chưa được thi thố tài năng.

-Ngày lễ thượng kiếng, bạn Việt là vai chánh, tất cả đều nhường anh hát. Anh tự sáng tác, tự ca rất xuất sắc, văn chương lời hát chải chuốt mạch lạc, cộng thêm anh có chất giọng thiên phú, anh say mê ca và ca rất nhiều bài nội dung xoay quanh trong tình thương xây dựng.

-Đúng 12 h bắt đầu thượng kiếng nhưng lại có 1 trục trặc lớn do 1 cư sĩ phương xa anh gặp trong những ngày cứu trợ vừa qua bày ra thêm nhiều hình thức như thêm 2 miếng kiếng bát quái, lư hương, 3 cây nhang, 3 ly nước v.v.....1 điều mà lời giảng trong kinh điển để lại không hề có nói đến.

-Đổi mới ? Thầy đã đổi mới từ lâu. VÔVI lúc nào thời điểm nào cũng mới, chúng ta không cần phải thêm bớt 1 điều nào cả đổi mới không đúng chẳng khác nào sửa pháp.

-2 ngày chánh để thượng kiếng mừng 1 và ngày rằm (al) 1 miếng kiếng, bình bông trắng và 5 loại trái cây là đủ lễ.

-Các bạn có thể nghiên cứu lại kinh Thực Hành Tự Cứu hoặc kinh Hành Thiện.

Thượng kiếng muốn được ứng linh
Giữ y bốn chánh anh minh đặng lành
Bề trên ban chiếu điển thanh
Người tu trung tín gia đình tất an

***

-Bản thể có thủy điển tương giao.

-Bộ đầu có lư hương xạ nhiệt.

-Trực tiếp hướng niệm tâm tâm tương ứng bên trên tức khắc được sự ban chiếu nếu có lòng thành. Được sự giải thích của đoàn gia, chủ thức ngộ vui vẻ và buổi thượng kiếng được bắt đầu, bên trái nhóm nam bên phải nhóm nữ.

-phòng thượng kiếng thật nghiêm trang anh Từ chủ lễ hướng dẫn cho gia chủ cách hướng niệm trước kính VÔVI, nguyện gia đình bình an, người tu tu hành tinh tấn.

-tĩnh lặng được 15phút, trong thời gian ấy 1 bạn nữ Cà Mau chứng nghiệm được ánh sáng trắng, chứng tỏ có sự quang chiếu của Quan Thánh và cộng đồng VÔVI bên trên.

-Buổi thượng kiếng thành công tốt đẹp.

-Sau khi dùng tiệc chay xong do gia đình gia chủ thiết đãi. Bạn đạo chia tay ai về xứ nấy trong niềm vui DI THIÊN TỐI LẠC.

Hộ pháp VÔVI điển thánh này
Bảo hòa gia quyến yên bình đây
Người tu tinh tấn an hòa pháp
Trung tín kính này linh ứng hoài

***

Nam Mô A Di Đà Phật vạn vật thái bình

Cà Mau, 19/02/2011

Phúc Tâm kính bái

TAM ĐẠI SỰ

Tác giả: Khương bửu Võ

Trong khóa 1 thiền viện Vĩ Kiên năm 1986 Đức Thầy có nói “Soi hồn là ăn, pháp luân thường chuyển là ngủ (cũng sặc năng lượng), và thiền định là bài tiết”.

1. ĂN. Trong một lần lên thiền viện Vĩ Kiên thăm Đức Thầy, khi ăn trưa bàn chuyện với vài bạn đạo, tôi thấy mất điện quá nhiều, bèn vội vã ăn cho xong, chạy lên phòng thiền nam để tránh khỏi nói chuyện. Đứng một lát, tôi nghĩ là chắc điện bộ đầu không còn tập trung quá nhiều bèn đi ra cầu thang **định xuống phòng ăn tiếp tục chuyện trò cùng các bạn đạo. Đức Thầy đứng ngay cầu thang, đưa tay chặn tôi lại.** Tôi bèn trở vào phòng thiền nam, đứng thanh tịnh ngắm cảnh chung quanh.

Khi ăn, điện trong thức ăn tung lên bộ đầu, thấy khỏe, nhưng nếu nói chuyện thì có thể mất điện. Sau khi ăn, điện vẫn còn nhiều trên đầu.

2. NGỦ. Trong khóa 1 Vĩ Kiên, **Đức Thầy nói ai ngủ ngời thì Đức Thầy sẽ đến rờ đầu.** Các bạn đạo tập trung trung tâm chân mày như anh T đ Long, Du, Nhã, N v Mai ngủ nằm kế bên, còn tôi tập trung đỉnh đầu nên phải ngời trên ghế dựa lưng ngủ (vì nằm xuống thì bị mê chớ không được thanh tịnh như các bạn kia). Tối đó tôi có cảm giác như có ai rờ đầu.

Sau này, Đức Thầy nói ngủ ngời không được dựa lưng (phải làm như Đức Thầy lúc mới tu). Tôi thử nhưng làm không được. Ngủ dựa lưng thì điện có rút, nhưng không lâu, sau đó phải ngời thiền mới thanh tịnh.

3. BÀI TIẾT. Trong đại hội kỳ 2 ở Montreal năm 1983, bạn đạo ngụ trên lầu nội trú của một trường trung học, các cửa sổ trong cầu tiêu đóng kín rất ngộp, tôi cố hết sức mà không thể mở ra. Ngồi đi cầu xong, ra ngoài thấy mất điện hết trại.

Buổi sáng đầu tiên đại hội, tôi thay áo quần xong, xuống tầng dưới để đi tiểu. Vừa lúc đó gặp Đức Thầy và ban tổ chức trên đường đến hội trường nên tránh qua nhường đường. **Đức Thầy ghé vào cầu đi tiểu.** Tôi đi vào, thấy hết sức thanh nhẹ, hiểu ra là Đức Thầy đã làm việc nơi đây để ban thanh điện cho tôi và các bạn đạo khác.

Bạn đạo Vô Vi tu nhiều năm, có thể thấy ngược lại: “ăn là soi hồn, ngủ là pháp luân thường chuyển, và bài tiết là thiền định”.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 16 tháng 7 năm 1972

Phong sương diêu động trí phân hai
Thế cảnh đổi thay duyên sắc tài
Mộng tưởng đương hành nơi thắng thế
Hợp phân tan tựu tự an bài

Những điều diêu động bên ngoài
Chuyển luân nội loạn an bài khó khăn
Ta nên xét biển trời trắng
Quy nguyên không động chệ Hằng gieo duyên
Thảnh thơi lơ lửng nổi liền
Nơi nơi đón tiếp gạt phiền nội tâm
Tu hành cũng phải tự tầm
Vượt qua diêu động khai tâm hiệp hòa
Minh tâm sáng suốt mới là
Người ngoan tại thế cảm hòa nơi nơi
Hợp cùng vũ trụ tạo đời
Bình an tu luyện nơi nơi vui hòa
Xét mình tạo nợ mà ra
Phải lo hoàn trả thông qua nghiệp đời
Đi đi lại lại của Trời
Công bằng bác ái thuận lời tiến thân
Chuyển xoay tạo hóa có cân
Phân minh đời đạo ta cần phải tu
Bên trong giải thoát đui mù
Bên ngoài thuận cảm phân bù sửa sai
Mặt tiền duyên sắc tạo tài
Phân minh tan tựu chia hai thế tình
Nhứt sanh nhứt tử phân minh
Luyện thương mến tiếc thân hình thế gian
Mọi điều tại thế tạm bàn
Thiên đàng vĩnh cửu phát quang muôn đời.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiền

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Hai

CHƠI AO THANH TÂM DẠO CỒI ÂM DƯƠNG

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 19 tháng 8 năm Bính Thìn (1976)

Thơ

*Tiên Thiên nhất lập hảo quang châu
Truy lạc hồng trần nê ổ đồ
Khán phá phàm khu thành Phật thể
Thuần khai pháp nhãn chiếu chân ngô.*

Dịch

Tiên thân ngọc sáng quý vô vàn
Rớt xuống bùn như cỗi thể gian
Thấy được thân phàm ra thân Phật (1)
Thấy nhờ mắt huệ ngó chân tâm. (2)

Tế Phật: Này Dương Sinh, sửa soạn đạo địa ngục.

Dương Sinh: Bạch thầy để bữa khác, bữa nay con mới vừa đi Chương Hóa về, tinh thần quá mệt mỏi, con chỉ muốn ngủ một giấc cho khỏe.

Tế Phật: Con lười biếng quá, là kẻ tu đạo mà vừa mới trải chút phong sương đã sợ khổ, thì làm sao con có đại khí nổi!

Dương Sinh: Bạch thầy, con quả có lỗi lớn, xin thầy tha thứ, con nguyện theo thầy.

Tế Phật: Mau lên đài sen, hai mắt nhắm lại... rồi, mở mắt, xuống.

Dương Sinh: Bạch thầy, tại sao bữa nay thầy đem con tới chốn đây, trước mặt ao lớn nước trong suốt, phẳng như gương, phản chiếu bầu Trời xanh biếc. Chợt ba chữ “*Ao Thanh Tâm*” từ đáy nước hiện ra.

Tế Phật: Hôm trước con dạo cỏi âm, vì thân phàm, mắt tục, do đó không nhìn thấy hết mọi vật. Bữa nay, thầy đưa con đến đây để con có dịp xuống ao này tắm gội cho sạch bụi nhơ, tự nhiên mắt trần sẽ hóa thành mắt tuệ, con mới có thể cùng thầy ngắm cảnh âm ty.

Dương Sinh: Bạch thầy con không dám xuống, vì bây giờ là mùa thu, nước ao này giá buốt vô cùng, lỡ con cảm lạnh thì nguy lắm.

Tế Phật: Muốn dạo cỏi âm còn sợ lạnh, ta đẩy mi cho té xuống.

Dương Sinh: Cứu con, cứu con... con không biết lội... thầy nữ giết con sao... ối, ối, ối, ối, ối...

Tế Phật: Ta dìm con vài phút cho tỉnh táo.

Thủ Trì Tướng Quân (Tướng Quân giữ ao): Bái lạy Phật Sống Tế Công, tôi thực vô lễ vì đã không chuẩn bị châu báu để nghênh tiếp ngài, xin ngài thứ lỗi. Vừa rồi Phật Sống đẩy một kẻ phạm xuống ao, không rõ ngài có dụng ý gì?

Tế Phật: Tướng Quân, người chưa rõ, thế nhân hiện giờ đang sống mê chết muối, bụi bám đầy mình, chôn vùi mất cái tính linh sáng suốt của thườ chưa đầu thai. Ta bữa nay đẩy kẻ phạm này xuống ao, là muốn rửa sạch viên ngọc quý Mâu Ni bị bao phủ đất bùn, để cho nó lại tỏa chiếu sáng ngời.

Tướng Quân: Hay lắm, nhưng ngài hãy cho phép tôi vớt hắt lên, sợ để lâu hết cứu nổi.

Tế Phật: Lẹ lẹ, kéo hắt chìm xuống đáy hồ thì phiền lắm đó.

Tướng Quân: Lôi được lên rồi, nhưng hắt ngưng thở, Phật Sống cứu hắt cách nào?

Tế Phật: Không sao, đã rửa sạch đất bùn, tự nhiên được cái tử hoàn sinh, ta dùng quạt bồ, quạt một cái là tỉnh lại ngay, hãy nhìn ta hóa phép...

Tướng Quân: Hắt tỉnh rồi, hai mắt đã mở.

Dương Sinh: Bạch thầy, có sao thầy lại đẩy con xuống ao?

Tế Phật: Người đời có tính thụ động lại thêm khách sáo. Ngọc của con còn nguyên khối lớn, thầy không nỡ để yên như vậy nên mới đem tẩy rửa.

Dương Sinh: Cảm tạ thầy đã chỉ dạy điều hay, giờ đây thân thể con mát mẻ khoẻ khoắn, cùng sáng khoái vô chừng. Còn thưa, vị mặc đồ võ tướng này là ai?

Tế Phật: Tướng Quân phụ trách việc giữ ao, nếu như kẻ không có sắc lệnh, không được phép xuống ao này tắm rửa. Nó cũng còn được gọi là ao tiên, nên chỉ có ba giới chân tiên mới được phép tắm ao này, dân thường không thể tới đây. Còn con bữa nay thật là có phước.

Tướng Quân: Bẩm Phật Sống, bữa nay ngài đưa kẻ phạm này tới đây là Ngài có cao ý chi?

Tế Phật: Nhân vì Thánh Hiền Đường phụng mệnh trước tác sách Địa Ngục Du Ký, do đó ta mới đưa Dương Thiện Sinh đi coi âm phủ, song vì kẻ phạm trần chưa sạch tục khí, nên khó nhìn thấu cõi âm ty, bởi vậy ta phải đem hắt tới ao Thanh Tâm này rửa mắt, hầu lợi cho việc dạo xem địa ngục của hắt.

Tướng Quân: À ra thế, kinh quá, kinh quá.

Tế Phật: Từ già tướng quân, thầy trò ta đi dạo âm ty, thì giờ quá eo hẹp, Dương Sinh mau lên đài sen.

Dương Sinh: Bạch thầy, bây giờ mình đi đâu?

Tế Phật: Chẳng cần hỏi, lúc đến nơi sẽ rõ, mau khép hai mắt lại... Mở mắt ra được rồi... Rời đài sen.

Dương Sinh: Con đường này tại sao không tráng nhựa, gió tung bụi mù trời, đi té lên té xuống.

Tế Phật: Đây chính là cửa ải nổi biên giới giữa quỷ và người.

Dương Sinh: Ô, phía bên kia có nhiều người đang đi tới, miệng kêu khóc rên la.

Tế Phật: Đó là những linh hồn người chết, vừa mới đến cõi âm.

Dương Sinh: Bạch thầy, trước mắt có một tấm bảng trên đề ba chữ “*Âm Dương Giới*”. Vậy thưa thầy đây là đâu?

Tế Phật: Đây là biên giới của hai cõi âm và dương.

Dương Sinh: Phía trước có hai tòa lầu cao, mời thầy tới coi.

Tế Phật: Ừ ừ, mình đi mau.

Dương Sinh: Trên các cửa của hai tòa lầu này đều thấy đề Giao Bộ Sảnh, đệ nhất khóa, đệ nhị khóa... và có tất cả vào khoảng hơn mười phòng.

Tế Phật: Minh thử vào trong hỏi xem sao.

Giao Bộ Quan: Hoan nghênh Tế Phật cùng Dương Thiện Sinh, chủ đàn cơ Thánh Hiền Đường ở Đài Trung tới thăm. Bản sảnh đã nhận được sắc chỉ của Ngọc Hoàng từ ngày rằm tháng tám, nên được rõ quý Thánh Hiền Đường vì nhu cầu trước tác sách Địa Ngục Du Ký, sẽ xuống âm ty quan sát tình hình.

Tế Phật: Thưa thời giờ đã trễ, bữa khác chúng tôi xin trở lại hầu chuyện.

Giao Bộ Quan: Thưa được, kính chào.

Tế Phật: Nay Dương Sinh, chúng ta chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường, mau rời sảnh lầu lên đài sen. Nhắm chặt hai mắt lại.

Dương Sinh: Tuân lệnh ân sư.

Tế Phật: Đã về tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

(1) “*Thấy được thân phàm ra thân Phật*”

Dùng cái thân phàm này tu mà quán thông được. Pháp lý của chúng ta biến thành thân Phật mới quy không, quán thông ta mới là quy không.

(2) Thấy cái xác phàm nhưng mà chúng ta tu trở về cái huệ nhãn là quán thông cái chơn tâm của chúng ta, chơn tâm nằm ở đâu? Chơn tâm là trung tâm bộ đầu liên hệ cả ba cõi, chơn tâm hòa giải với Phật.

(còn tiếp)

